

شماره اول

یکشنبه ۱۲ مهرماه ۱۴۰۵

نشریه روزانه سی و هشتمین جشنواره
بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

آغاز معنوی جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان با بچه‌های آسمان

چند روز سینما، کلی ماجرای تازه!

بالاخره جشنواره شروع شد! شنبه ۱۱ مهر، سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان در اصفهان با یک آیین افتتاحیه معنوی آغاز به کار کرد؛ مراسمی که در آن یاد شهدای کودک و نوجوان گرامی داشته شد و از خانواده‌های شهدا تجلیل شد. حامد جعفری، دبیر جشنواره، از امید و انگیزه برای نسل‌های آینده گفت. حالا اصفهان تا ۱۶ مهر قرار است پر از فیلم، سینما و کلی اتفاق تازه باشد.

حالا برسیم به خود فیلم‌ها! امسال قرار است در پنج بخش رقابتی، حدود ۷۰ فیلم روی پرده بروند؛ از فیلم‌های بلند و کوتاه داستانی گرفته تا مستند، پویانمایی و آثاری که با کمک هوش مصنوعی ساخته شده‌اند.

در بخش بلند داستانی ۱۵ فیلم داریم: هفت فیلم برای کودکان، هفت فیلم برای نوجوان‌ها و یک فیلم که هر دو گروه سنی می‌توانند تماشايش کنند.

فیلم‌ها فقط از ایران نیامده‌اند و کشورهای مثل سوئد، دانمارک، نروژ، کرواسی، هند و روسیه نیز در این جشن سینمایی نماینده دارند. چهار فیلم ایرانی بخش بلند بین‌الملل در مسابقه بلند ملی حضور دارند؛ یعنی بعضی فیلم‌ها را می‌شود در دو بخش دنبال کرد!

اینجا فقط فیلم نمی‌بینیم!

فکر نکن جشنواره فقط یعنی چراغ‌های خاموش و فیلم روی پرده! بیش از ۱۶۰۰ کودک و نوجوان در بخش دوری حضور دارند تا فیلم‌ها را ببینند، دقیق‌تر نگاه کنند و نظرشان را بگویند. حدود ۵۰ خبرنگار نوجوان سراغ فیلم‌سازها و اتفاق‌های جشنواره می‌روند، گفت‌وگو می‌کنند و گزارش‌های خودشان را می‌نویسند.

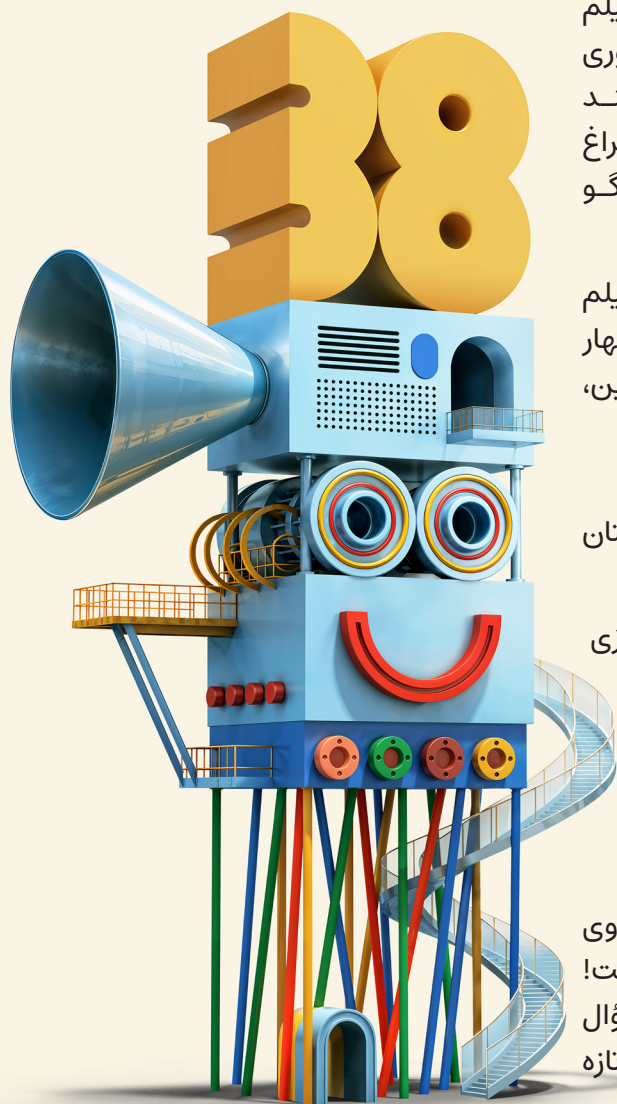
هوش مصنوعی این دوره مهمان جشنواره است و هفت فیلم ساخته شده با کمک این فناوری نمایش داده می‌شوند. چهار کارگاه تخصصی نیز با موضوع‌هایی مثل بازی جلوی دوربین، کارگردانی و هوش مصنوعی برگزار می‌شود.

یک خبر خوب دیگر؟

فیلم‌های منتخب جشنواره برای اولین بار در هر ۳۱ استان کشور روی پرده می‌روند.

اما ماجرا همین‌جا تمام نمی‌شود. نهمین المپیاد فیلم‌سازی نوجوانان هم‌زمان با جشنواره برگزار می‌شود. ۳۵ نوجوان ۱۴ تا ۱۷ ساله در پنج گروه، با کمک مربیان سینما، از ایده و فیلمنامه تا ساخت و تدوین فیلم را تجربه می‌کنند. نوجوانان و مربیان این المپیاد از ۲۰ استان، از جمعه ۱۰ مهر در اصفهان مشغول کار شده‌اند.

پس اگر فکر می‌کنی قرار است چند روز فقط روی صندلی سینما بنشینی، نقشه‌ات کمی اشتباه است! امسال قرار است فیلم ببینیم، نقد کنیم، سؤال بپرسیم، گزارش بنویسیم، فیلم بسازیم و کلی اتفاق تازه را از نزدیک تجربه کنیم.

هشت راه برای رفتن به دل ماجرا

این قصه‌ها قرار نیست معمولی باشند!

اگر قرار باشد چند ساعت از دنیای واقعی فاصله بگیری، کدام دنیا را انتخاب می‌کنی؟ دنیایی پر از راز و ماجرا، آینده‌ای متفاوت یا قصه‌ای که تو را به جایی دور از زندگی روزمره ببرد؟ امسال هشت فیلم در بخش مسابقه بلند نوجوانان جشنواره روی پرده می‌روند. در این شماره، سراغ چهار فیلم اول می‌رویم؛ چهار قصه با قهرمان‌هایی که هرکدام قرار است ما را به یک ماجرای تازه ببرند.

«دو تفنگدار»

نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده: مهدی شفیعی

بازیگران: امیرحسین صدیق، مهدی باقریگی، حدیث نیکرو، امیر حامد، حامد احمدجو، آراد علیخانی، آریا

محمدپور، امیرحسین چلمقانی، بهراد یزدی

خلاصه داستان: وقتی پول‌های علیرضا

در راه بانک دزدیده می‌شود، او همراه ناصر، همسایه آبادانی و جنگ‌زده‌شان، تصمیم می‌گیرد دزد را پیدا کند. اما پیدا کردن مرد موتورسوار، این دو رفیق را وارد ماجرای غیرمنتظره‌ای می‌کند.

«بادبادک‌ها» | پویانمایی

کارگردان و تهیه‌کننده: الهام ابراهیمی

نویسنده: امیررضا مافی

خلاصه داستان: در آینده‌ای نزدیک، یک نیروی بیگانه ذهن مردم جزیره‌ای در خلیج فارس را تسخیر می‌کند و فقط چهار نوجوان و مربی‌شان از این ماجرا در امان می‌مانند. حالا آن‌ها باید با کمک پهپادهای دست‌سازشان مقابل ارتشی از ربات‌ها بایستند و از مردم و سرزمینشان محافظت کنند.

«پلک پریشان پروانه»

نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده: رهبر قنبری

بازیگران: مهدی رحیمی، مهری خوبان، ماهنی فردی انور، فرنوش عباس‌زاده، فائزه جعفری

خلاصه داستان: پروانه، دختر هفت‌ساله، در جریان موشک‌باران از آسایشگاه کودکان دور می‌شود و همراه چند کودک دیگر به خانه اهالی محل پناه می‌برد. قرار است این اقامت موقت باشد، اما رابطه پروانه با مهدی و مهری کم‌کم همه چیز را تغییر می‌دهد.

«عروس چشمه»

نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده:

فریدون نجفی

بازیگران: الناز شاکردوست، دانیال جعفری، نیوشا احمدی، پویا چهل‌تنان، آرسین معاف‌پوریان، فاطمه بحرانی، محمد بحرانی

خلاصه داستان: خشک شدن چشمه روستا، دایه سالخورده هومان را به دردسر می‌اندازد. هومان برای اثبات بی‌گناهی او دنبال حقیقت می‌رود و به رازی می‌رسد که منافع یک معدن بزرگ را تهدید می‌کند.

گفت‌وگو با داریوش فرضیایی، بازیگر «عموی بچه‌ها»

عمو پورنگ را این بار روی پرده ببین!

سال‌هاست داریوش فرضیایی را با نام «عمو پورنگ» می‌شناسیم؛ مجری و بازیگری که بخش بزرگی از کودکی چند نسل را با قصه، بازی و شوخی‌هایش ساخته است. حالا او در «عموی بچه‌ها»، نخستین تجربه سینمایی‌اش، به کارگردانی احمد درویش‌علی‌پور، قرار است خودش را از زاویه‌ای تازه به تماشاگر نشان دهد؛ قصه‌ای فانتزی و کمدی درباره دختر بچه‌ای که نمی‌خواهد پدر و مادرش از هم جدا شوند و برای حل این مشکل سراغ عمو می‌رود، اما پشت این ماجرای سینمایی، بخشی از زندگی واقعی داریوش فرضیایی هم جریان دارد. با او درباره فیلم و مخاطب نوجوان گفت‌وگو کرده‌ایم.

بعد از سال‌ها حضور در تلویزیون، حالا شما را روی پرده سینما می‌بینیم. این اتفاق چه حسی دارد؟

زیباترین بخش این اتفاق برای من این است که تماشاگر می‌تواند ببیند یک آدم بعد از ۲۵ سال فعالیت، چطور به این مرحله رسیده است. دوست داشتم سینما هم بخشی از زندگی‌ام را نشان دهد؛ این که داریوش فرضیایی از کجا شروع کرد و شخصیت عمو پورنگ چطور شکل گرفت. البته همه این‌ها قرار نیست کاملاً واقعی باشد؛ بخشی از فیلم واقعیت است و بخشی هم فانتزی.

فکر می‌کنید نوجوان‌ها چه ارتباطی با فیلم برقرار می‌کنند؟

من «عموی بچه‌ها» را بیشتر یک فیلم خانوادگی می‌دانم تا فقط یک فیلم کودک. نوجوان‌ها و حتی پدر و مادرها هم می‌توانند با آن ارتباط برقرار کنند.

برای اولین فیلم سینمایی‌تان، چرا تصمیم گرفتید خودتان را موضوع قصه قرار دهید؟

این فیلم برای من کاملاً دلی بود. خیلی از چیزهایی که در آن می‌بینید، به زندگی واقعی من برمی‌گردد. حتی بازی کردن نقش خودم برایم سخت بود؛ چون این بار قرار نبود نقش یک شخصیت دیگر را بازی کنم، بلکه باید خودم می‌بودم.

اگر بخواهید یک جمله به نوجوان‌هایی بگویید که این گفت‌وگو را می‌خوانند، چه می‌گویید؟

برای من مهم است که اگر قرار باشد چیزی به نوجوان‌ها بگویم، فقط نصیحت نباشد. خودم شکست و موفقیت را در کنار هم تجربه کرده‌ام. برای چیزی که دوستش دارید تلاش کنید و بدانید رسیدن به موفقیت همیشه آسان نیست.

پس «عموی بچه‌ها» را می‌توان تا حدی روایت زندگی خودتان هم دانست؟

بله، بخشی از فیلم به زندگی من و آدم‌هایی شبیه من برمی‌گردد. برای من جالب بود که بخشی از این گذشته را روی پرده ببینم و روایت کنم.

بله، بخشی از فیلم به زندگی من و آدم‌هایی شبیه من برمی‌گردد. برای من جالب بود که بخشی از این گذشته را روی پرده ببینم و روایت کنم.

بله، بخشی از فیلم به زندگی من و آدم‌هایی شبیه من برمی‌گردد. برای من جالب بود که بخشی از این گذشته را روی پرده ببینم و روایت کنم.

از خیال‌پردازی تا زندگی کردن یک نقش

وقتی چشمه یک روستای کوهستانی خشک می‌شود، مردم دایه سالخورده هومان را مقصر می‌دانند. هومان برای اثبات بی‌گناهی دایه‌اش دنبال حقیقت می‌رود و به رازی می‌رسد که منافع یک

معدن بزرگ را تهدید می‌کند. «عروس چشمه» به کارگردانی فریدون نجفی، دانیال جعفری و نیوشا احمدی را در کنار بازیگرانی شناخته‌شده مثل الناز شاکردوست و محمد بحرانی قرار داده است.

این مدل بازی کردن سخت بود؟

خیلی! باید طوری بازی می‌کردم که انگار واقعاً بچه همان روستا هستم و اصلاً دوربین را نمی‌بینم. باید لهجه را درست می‌گفتم. کار سختی بود، ولی چیزهای زیادی یاد گرفتم.

مهم‌ترین چیزی که یاد گرفتید چه بود؟

برای خوب بازی کردن، فقط حفظ کردن دیالوگ‌ها کافی نیست. باید شخصیت را بشناسی، احساسش را بفهمی و واقعاً وارد دنیای او شوی.

باید نقش را زندگی می‌کردم، نه بازی!

بعضی وقت‌ها همه چیز از تماشای یک فیلم شروع می‌شود! برای دانیال جعفری هم همین اتفاق افتاد.

اولین جرقه بازیگری برای شما از کجا خورد؟

حدود هشت سال پیش «خجالت نکش» را با برادرم دیدیم و خیلی دوستش داشتیم. بعد از آن، مدام نقش‌های فیلم را بازی و تقلید می‌کردیم. مادرم متوجه علاقه و استعداد ما شد و این‌طوری بازیگری برای من شروع شد. اولین فیلم سینمایی‌ام «گشت ارشاد ۳» بود.

از همان کودکی به بازیگری علاقه داشتید؟

من از بچگی بازیگری را دوست داشتم. وقتی فیلم یا انیمیشن می‌دیدم، خودم را جای شخصیت‌ها می‌گذاشتم و با آن‌ها زندگی می‌کردم. وقتی ۱۰ ساله بودم، در چند سکانس از یکی از تولیدات صداوسیما هم بازی کردم، اما «عروس چشمه» اولین تجربه جدی من بود. اول کار کمی سخت بود، ولی کم‌کم با فضای حرفه‌ای آشنا شدم.

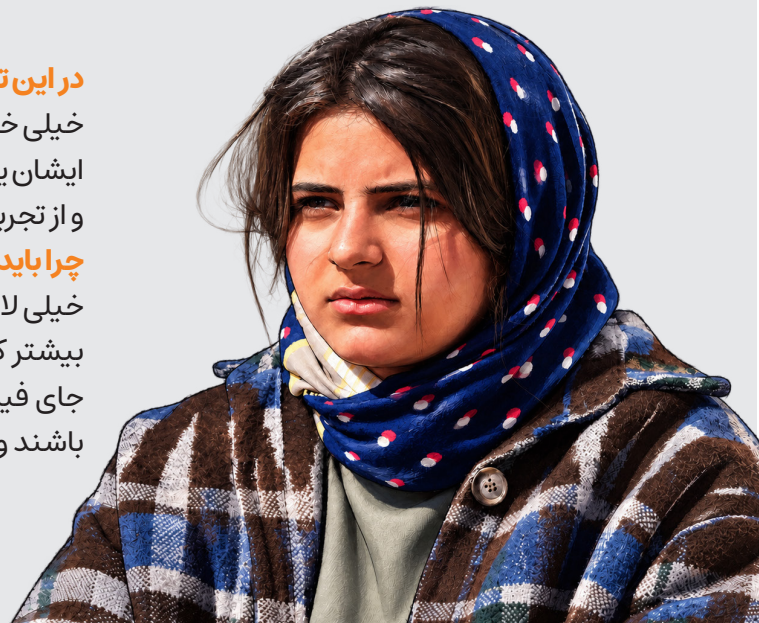
همیشه خودم را جای شخصیت‌های فیلم می‌گذاشتم، شاید برای خیلی‌ها فیلم دیدن فقط تماشا کردن باشد، اما نیوشا احمدی همیشه خودش را جای شخصیت‌های فیلم می‌گذاشته است. حالا او در «عروس چشمه» وارد دنیای بازیگری شده است.

در این تجربه چه چیزی باعث شد اعتماد به نفستان بیشتر شود؟

خیلی خوب بود. آقای نجفی مهربان و دلسوز بودند و چیزهای زیادی از ایشان یاد گرفتم. همکاری با الناز شاکردوست هم برایم ارزشمند بود و از تجربه‌هایشان چیزهای زیادی یاد گرفتم.

چرا باید برای نوجوان‌ها فیلم بیشتری ساخته شود؟

خیلی لازم است. فیلم‌هایی که بچه‌ها و نوجوان‌ها می‌توانند ببینند، بیشتر کمدی هستند و بعضی وقت‌ها داستان مشخصی ندارند. جای فیلم‌هایی که مخصوص نوجوانان باشند، قصه جذابی داشته باشند و حرفی برای گفتن، خیلی خالی است.

اینجا نوجوان‌ها فقط تماشاگر نیستند دوربین دست شماست!

این بار قرار نیست فقط تماشاگر باشی؛ قرار است دوربین را برداری و خودت فیلم بسازی! همین المپیاد فیلم‌سازی نوجوانان جایی است که نوجوانان علاقه‌مند به سینما از ایده و فیلم‌نامه شروع می‌کنند و قدم به قدم ساخت یک فیلم کوتاه را تجربه می‌کنند. امسال ۳۵ نوجوان ۱۴ تا ۱۷ ساله از شهرهای مختلف ایران، از میان ۲۱۸ فیلم و ۵۲۳ ایده، برای حضور در المپیاد انتخاب شده‌اند. حالا وقت آن است که ایده‌هایشان را از روی کاغذ بلند کنند و جلوی دوربین ببرند.

حالا نوبت دوربین است

از روز دوم تا چهارم، گروه‌ها فیلمبرداری و سپس تدوین می‌کنند تا مسیر واقعی و فشرده برای ساخت فیلم کوتاه را تجربه کنند.

پنج گروه، پنج فیلم

نوجوان‌ها به پنج گروه هفت نفره تقسیم می‌شوند و هر گروه یک فیلم می‌سازد. آنها کار روی فیلم‌نامه را از قبل شروع کرده و در کارگاه‌های فیلم‌نامه‌نویسی شرکت می‌کنند.

فقط فیلم ساختن نیست

در این المپیاد فقط پنج فیلم جدید ساخته نمی‌شود. فیلم‌هایی که نوجوان‌ها پیش از المپیاد ساخته‌اند هم داوری می‌شوند و به برگزیدگان مدال‌های طلا، نقره و برنز اهدا خواهد شد.

شاید مهم‌تر از مدال‌ها، تجربه‌ای باشد که نوجوان‌ها در این چند روز به دست می‌آورند؛ تجربه کار گروهی، حل کردن مشکل‌ها و تبدیل یک ایده به یک فیلم واقعی. حالا باید دید در اصفهان چه فیلم‌هایی متولد می‌شوند.

یکی متفاوت‌تر می‌سازد!

چهار گروه سراغ فیلم‌های داستانی می‌روند و یک گروه هم پویانمایی می‌سازد.

منتورهای المپیاد

پنج مربی در کنار گروه‌های نوجوانان حضور دارند تا در مسیر ساخت فیلم‌ها همراهشان باشند که عبارتند از اشکان چاوشی نویسنده و فیلم‌ساز، مهدی خرمیان، کارگردان و مدرس انیمیشن، زهره زمانی خفלו کارگردان فیلم کوتاه، عماد سلمانیان فیلمبردار و فیلم‌ساز، سارا طالبیان مستندساز و کارگردان.

برگزاری اولین کارگاه المپیاد فیلم‌سازی با حضور علیرضا خمسه

زهره زمانی خفلو

سارا طالبیان

مربی‌ان حاضر
در المپیاد

مهدی خرمیان

عماد سلمانیان

اشکان چاوشی

آرش معیریان

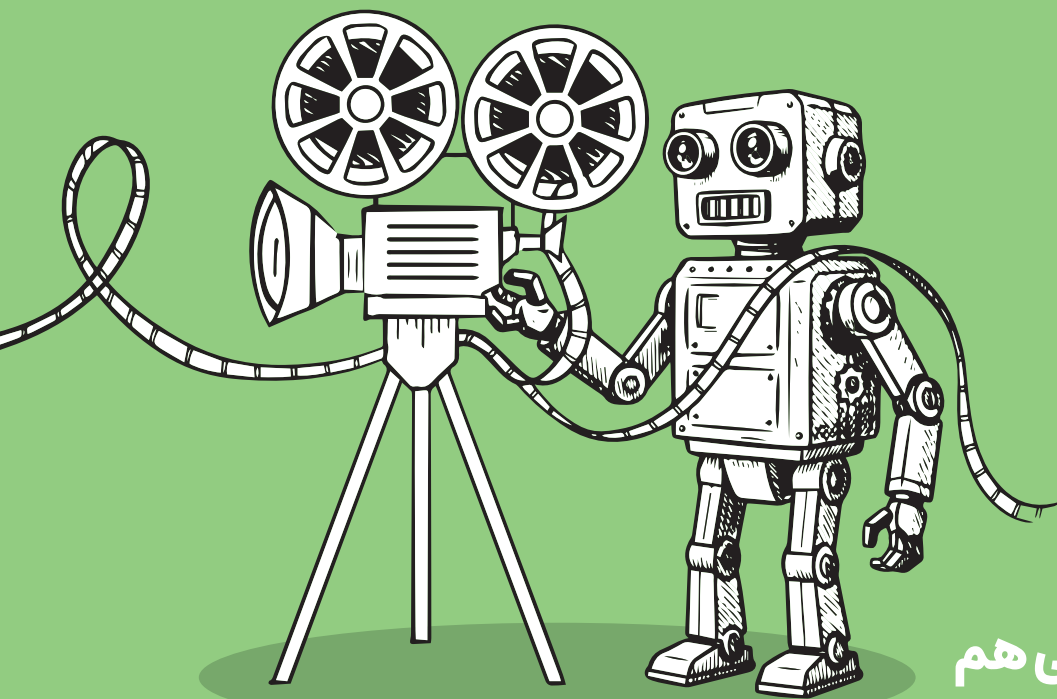

علیرضا خمسه

نادر ترکمانی

منتورها و داوران حاضر در المپیاد

یک مهمان تازه، وارد دنیای سینما شده است وقتی هوش مصنوعی هم فیلم ساز می شود!

تا همین چند سال پیش اگر کسی می گفت هوش مصنوعی یک روز وارد دنیای فیلم و انیمیشن می شود، احتمالاً فکر می کردیم داریم درباره یک فیلم علمی تخیلی حرف می زنیم! اما حالا ماجرا کاملاً جدی است. هوش مصنوعی کم کم آمده وسط سینما و به فیلم سازها برای ایده پردازی، طراحی شخصیت، ساخت تصویر و حرکت و حتی تولید صدا کمک می کند.

البته یک سؤال مهم هنوز سر جایش است: قرار است هوش مصنوعی خودش فیلم بسازد یا فقط یک دستیار خیلی سریع و باهوش برای فیلم سازها باشد؟ چون فیلم که فقط چند تصویر عجیب و غریب و چشم نواز نیست. یک فیلم خوب باید قصه ای داشته باشد که ما را بخنداند، هیجان زده کند یا حتی بعد از تمام شدنش، یک گوشه ذهنمان بماند.

این ماجرا برای فیلم های کودک و نوجوان جذاب تر هم هست. تصور کن فیلم سازی بتواند خیلی سریع یک شخصیت تازه طراحی کند، یک دنیای خیالی بسازد یا چیزی را که فقط در ذهنش بوده، روی پرده بیاورد. هیجان انگیز نیست؟

حالا این اتفاق دیگر فقط یک خیال علمی تخیلی نیست. در سی و هشتمین جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان، هفت فیلم با کمک هوش مصنوعی ساخته شده اند؛ از «بستنی شور» و «پنجره های آفتابی» گرفته تا «خال خالی»، «زومپیا»، «ماهی ها گریه نمی کنند»، «نقطه» و «یه جور دیگه ادامه می دیم».

البته ایران تنها جایی نیست که فیلم سازها سراغ این همکار تازه رفته اند. در کشورهای دیگر هم تجربه های مختلفی در جریان است. مثلاً در آمریکا و بریتانیا، آثاری ساخته شده اند که در بخش هایی مثل طراحی شخصیت و محیط، انیمیشن، استوری بورد و صدا از هوش مصنوعی استفاده کرده اند؛ البته با نظارت و تصمیم گیری هنرمندان.

پس هوش مصنوعی دیگر مهمان عجیب و غریب سینما نیست و دارد کم کم جای خودش را پیدا می کند، اما سؤال اصلی هنوز باقی است: اگر هوش مصنوعی بتواند ساختن فیلم را راحت تر کند، چه کسی باید قصه را تعریف کند؟

جواب شاید خیلی سخت نباشد. هوش مصنوعی می تواند تصویر بسازد، حرکت ایجاد کند و صدا تولید کند، اما این فیلم ساز و نویسنده است که باید بداند چه قصه ای را می خواهد تعریف کند و چرا. شاید این هم بازی تازه آمده باشد تا دست فیلم سازها را برای خیال پردازی بازتر کند، نه اینکه خودش جای خیال پردازی را بگیرد.

حالا باید ببینیم این رفیق تازه وارد سینما، در جشنواره امسال چه سورپرایزهایی برایمان دارد!

یک جشنواره متولد می‌شود

جشنواره از سال ۱۳۶۱ در کنار جشنواره فیلم فجر آغاز شد و از دوره ششم، در آبان ۱۳۶۹، مستقل شد. اصفهان نیز از همان دوره به یکی از مهم‌ترین خانه‌های جشنواره تبدیل شد. در سه دوره نخست، جشنواره رقابتی نبود، اما از دوره چهارم اهدای جایزه آغاز شد. «سفر جادویی» به کارگردانی ابوالحسن داوودی از فیلم‌های محبوب آن سال‌ها بود؛ ماجرای پدری که به شکلی عجیب به دوران کودکی خودش برمی‌گردد. در این فیلم، ماشین لباسشویی انگار یک ماشین زمان است! «سفر جادویی» هنوز هم یکی از محبوب‌ترین و خاطره‌انگیزترین فیلم‌های کودکانه سینمای ایران است.

وقتی کلاه‌قرمزی به سینما آمد

دهه ۷۰، دهه حضور فیلم‌سازان شناخته‌شده بود؛ از کیومرث پوراحمد و علیرضا داوودنژاد تا محمدعلی طالبی، کیانوش عیاری، مجید مجیدی و ایرج طهماسب. «نیاز» داوودنژاد و «پدر» و «رنگ خدا» مجیدی، هرکدام از زاویه‌ای متفاوت سراغ دنیای کودکان و نوجوانان و خانواده رفتند، اما «کلاه‌قرمزی و پسرخاله» یک اتفاق ویژه بود؛ این بار کلاه‌قرمزی و پسرخاله، همراه با «آقای مجری»، از تلویزیون راهی سینما شدند تا ماجرای تازه‌ای را روی پرده شروع کنند؛ ماجرای که خیلی زود به یکی از خاطره‌های ماندگار سینمای کودک ایران تبدیل شد.

از دهه ۶۰ تا امروز؛ مسیر پرمجرای یک جشنواره

سفری در تاریخ جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

فکرش را بکن؛ سی‌وهشتمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان رسیده و این یعنی بیش از چهار دهه قصه، فیلم و خاطره در کنار این جشنواره گذشته است؛ از فیلم‌هایی که پدر و مادرهای ما در کودکی دیده‌اند تا فیلم‌هایی که همین چند سال پیش روی پرده رفته‌اند. پس بد نیست یک سفر کوتاه در زمان داشته باشیم و ببینیم این جشنواره از کجا شروع کرده و چطور به امروز رسیده است.

📖 قصه‌هایی برای نسل جدید

دهه ۹۰ پر بود از قصه‌های جورواجور؛ از «سلام بر فرشتگان» و «گورداله و عمه غولی» گرفته تا «تنهای تنهای تنها»، «قول»، «پینوکیو، عامو سردار و رئیس‌علی»، «دزد و پری ۲»، «اسکی‌باز»، «پاستاریونی»، «ضربه فنی» و «قطار آن شب». در «گورداله و عمه غولی» ساخته نادره ترکمانی، چند بچه با ماجرای عجیب و غریب روبه‌رو می‌شوند. «تنهای تنهای تنها» احسان عبدی‌پور، قصه دوستی یک پسر بوشهری با نوجوانی روس است. در «پاستاریونی» سهیل موفق هم یک نوجوان برای نجات رستوران خانوادگی، دست به کار می‌شود و تصمیم می‌گیرد یک رستوران برپانی راه بیندازد.

📖 چهره‌های تازه، دنیای تازه

در دهه ۸۰، چهره‌های تازه‌ای از راه رسیدند و در کنار فیلم‌سازان قدیمی‌تر، قصه‌های جدیدی را به جشنواره آوردند. حسین قناعت و پرویز شیخ‌طادی در کنار محمدعلی طالبی، مسعود کرامتی، رسول صدرعاملی و پوران درخشنده، هرکدام دنیای متفاوتی را روی پرده آوردند. در «من و نگین دات کام» قناعت، یک زن و شوهر برای تأمین هزینه جراحی و بچه‌دار شدن، سراغ نقشه‌ای می‌روند: سرقت! البته سرقت‌هایی که چندان هم موفق از آب در نمی‌آیند. «دیشب باباتو دیدم آیدا» صدرعاملی، ماجرای دختری نوجوان است که «بچه‌های ابدی» درخشنده، داستان زوجی جوان و برادری با سندرم داون را روایت می‌کند.

📖 قرن جدید؛ داستان هنوز ادامه دارد

در سال‌های آغازین قرن جدید، قصه‌های جشنواره همچنان ادامه پیدا کردند؛ قصه‌هایی که هر بار بچه‌ها و نوجوانان را به دنیایی تازه می‌بردند. «پسران دریا» داستان دو پسر بچه و سفرشان را دنبال کرد، «ملکه آلیشون» نوجوانی را به جنگی اسرارآمیز و دنیایی فانتزی برد و «باغ کیانوش» دو نوجوان را وسط ماجرای پرحادثه در روزهای جنگ قرار داد. «بچه مردم» هم داستان کودکانی را روایت کرد که در پرورشگاه بزرگ شده‌اند و پس از ترک آن، هر کدام برای پیدا کردن جای خود در زندگی و ساختن آینده‌ای مستقل با چالش‌های تازه‌ای روبه‌رو می‌شوند.

قصه اما هنوز تمام نشده است؛ جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان همچنان ادامه دارد.

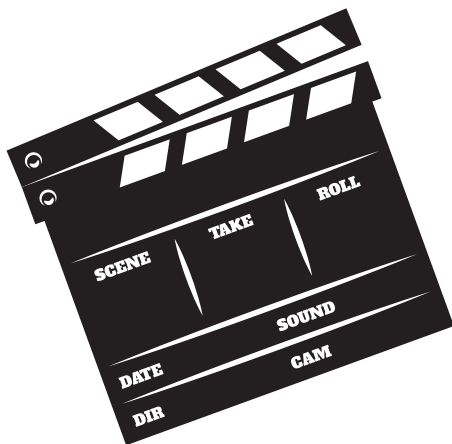
🧑 خبرنگارها قبل از جشنواره آماده شدند!

ماجرای خود جشنواره زودتر شروع شد. خبرنگاران نوجوان برای اولین بار در یک بوتکمپ دو روزه در روزهای اول و دوم مهرماه شرکت کردند. آن‌ها در کنار آموزش‌های تئوری، فضای یک جشنواره واقعی را تجربه کردند و با کار خبرنگاری بیشتر آشنا شدند. یکی از بخش‌های جذاب این برنامه، برگزاری یک نشست خبری بود؛ جایی که نوجوانان تمرین کردند سؤال‌های خوب بپرسند، با عوامل فیلم گفت‌وگو کنند و در یک برنامه رسانه‌ای حضور داشته باشند.

🧑 خبرنگار نوجوان بودن یعنی چی؟

خبرنگاران نوجوان در جشنواره فقط تماشاگر نیستند. آن‌ها فیلم می‌بینند، نقد و تحلیل می‌نویسند، در نشست‌های خبری شرکت می‌کنند و با فیلم‌سازان، بازیگران و دیگر شرکت‌کنندگان گفت‌وگو می‌کنند. البته خبرنگاری فقط نوشتن خبر نیست؛ تولید ویدئو، پادکست و محتوای تصویری و صوتی هم بخشی از این تجربه است.

هدف این برنامه این است که نوجوانان رسانه را فقط در کلاس و کتاب یاد نگیرند، بلکه آن را در فضای واقعی جشنواره تجربه کنند. شاید برای بعضی از آن‌ها خبرنگاری فقط یک تجربه جذاب باشد و برای بعضی دیگر، شروع مسیری تازه در دنیای رسانه و سینما. حالا نوبت روایت کردن است؛ کلی فیلم، کلی اتفاق و کلی سوژه برای دیدن و تعریف کردن!

وقتی تماشای فیلم، شروع یک ماجرای تازه است

🧑 نوجوانانی که روایتگر جشنواره می‌شوند

تماشای فیلم‌های جشنواره جذاب است، اما این بار قرار است ماجرا را از زاویه دیگری ببینی؛ پشت‌صحنه بروی، اتفاق‌های جشنواره را دنبال کنی و آنچه می‌بینی و می‌شنوی برای بقیه تعریف کنی.

امسال ۵۰ نوجوان اصفهانی این فرصت را دارند که به‌عنوان خبرنگار نوجوان سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، سؤال بپرسند، گزارش تهیه کنند و روایت خودشان را از جشنواره بسازند.

🧑 ۲۶۰ نوجوان، یک انتخاب سخت

فراخوان جذب خبرنگاران نوجوان برای نوجوانان ۱۳ تا ۱۶ ساله منتشر شد و در فقط سه روز، حدود ۲۶۰ نفر برای حضور در این برنامه ثبت‌نام کردند. بعد از ثبت‌نام، نوبت مصاحبه‌های حضوری رسید. کارشناسان رسانه و سینما و مدرسان، نوجوانان را از نظر اعتماد به نفس، فن بیان و آشنایی با رسانه و سینما ارزیابی کردند و در نهایت منتخبان برنامه مشخص شدند.

داوری کودک و نوجوان؛ این بار نوبت توست!

فکرش را بکن؛ وارد سالن سینما می‌شوی، چراغ‌ها خاموش می‌شوند و فیلم شروع می‌شود، اما این بار قرار نیست فقط فیلم را ببینی و آخرش بگویی «خوب بود»! چون تو یکی از کسانی هستی که قرار است درباره فیلم نظر بدهی و در انتخاب آثار برگزیده جشنواره نقش داشته باشی.

در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، بچه‌ها و نوجوان‌ها هم داور هستند؛ یعنی باید فیلم‌ها را با دقت ببینند، درباره‌شان فکر کنند و بگویند چه چیزی روی پرده بیشتر از همه نظرشان را جلب کرده است.

۱۶۰۰ داور، آماده تماشا

امسال بیش از ۱۶۰۰ کودک و نوجوان در بخش داوری سی‌وهشتمین جشنواره حضور دارند. داوران در دو گروه سنی کودکان ۱۰ تا ۱۲ سال و نوجوانان ۱۳ تا ۱۶ سال قرار گرفته‌اند و بعضی از آن‌ها تجربه حضور در دوره‌های قبلی جشنواره را هم دارند.

«خوب بود»؟ خب، چرا؟

اینجا دیگر «خوب بود» یا «دوستش نداشتم» به تنهایی جواب نمی‌دهد! باید بتوانی بگویی چرا. شاید یک شخصیت را خیلی دوست داشته باشی، اما داستان به دلت ننشیند. شاید بازی یک بازیگر تو را غافلگیر کند یا یک صحنه تا چند روز در ذهنت بماند. حتی ممکن است پایان فیلم حسابت را در بیاورد! مهم این است که بتوانی دلیل نظرت را پیدا کنی. پس باید حواست به داستان، شخصیت‌ها، بازی بازیگران، کارگردانی و اتفاق‌های روی پرده باشد. البته قرار نیست فیلم را با ذره‌بین ببینی؛ فقط کمی دقیق‌تر از یک تماشاگر معمولی!

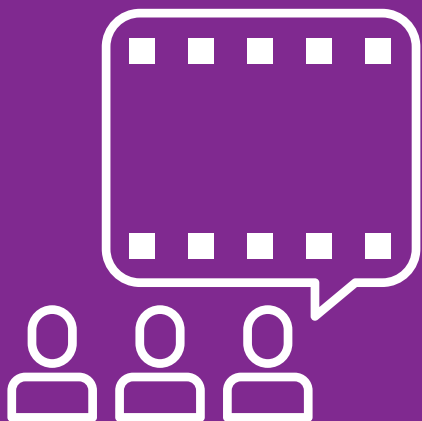
قبل از فیلم، یک کلاس سینما

پیش از آغاز جشنواره، داوران با استفاده از جزوه‌های آموزشی و آزمون‌های مختلف، با بخش‌هایی از سینما و شیوه ارزیابی فیلم‌ها آشنا شدند. حالا دیگر نوبت بخش هیجان‌انگیز ماجراست: نشست‌ن روی صندلی سینما و شروع تماشا!

داوران در طول سه تا چهار روز، فیلم‌های مربوط به گروه سنی خود را می‌بینند و درباره آن‌ها نظر می‌دهند. بعد هم می‌توانند درباره فیلم‌ها با دوستانشان حرف بزنند و ببینند آیا بقیه هم همان چیزی را دیده‌اند که آن‌ها دیده‌اند یا نه.

اگر تو جای داور بودی؟

داوری یعنی فقط تماشاگر نباشی؛ دقیق‌تر ببینی، سؤال بپرسی، نظر بدهی و حتی با دوستانت درباره فیلم بحث کنی. تازه قرار است فعالیت‌های آموزشی مرتبط با سینما در طول سال هم ادامه پیدا کند. پس دفعه بعد که چراغ‌های سالن خاموش شد، یک لحظه خودت را جای داور بگذار و از خودت بپرس: اگر من قرار بود به این فیلم جایزه بدهم، چه دلیلی برای انتخابم داشتم؟

نشست هم‌اندیشی دبیر جشنواره با اصحاب رسانه اصفهان

پیکانه

شماره اول

یکشنبه ۱۲ مهرماه ۱۴۰۵

دبیر جشنواره:

حامد جعفری

مدیر روابط عمومی:

سید محمدصادق لواسانی

سر دبیر:

علی افتخاری

طراح گرافیک:

افشین ضیائی‌ان

حمید اقدسی یزدلی

تحریریه:

درسا بخشندگی

تصویرساز:

فرناز شمیمی

دبیر عکس:

معین باقری

عکاس:

عرفان کوچاری

با تشکر از:

سمیرا افتخاری

مریم جودکی

عطیه مؤذن

افتتاحیه معنوی جشنواره سی‌وهشتم در گلستان شهدای اصفهان

حضور دبیر جشنواره در جمع مردم در میدان امام حسین (ع) اصفهان

افتتاحیه نهمین المپیاد فیلم‌سازی نوجوانان ایران

برگزاری اولین کارگاه المپیاد فیلم‌سازی با حضور علیرضا خمه

